

20—30—40 Naar siden ikke havde Anelse om, at vi nogenstunde vilde komme til at kjende. Naar den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 8de Valgfreds (Rimestad) vilde svække det Vidnesbyrd, som af den ærede Spørger er fremført, idet den ærede Spørger nævnte forskellige anseete Navne, med at udtale, at den ene ikke var Skolemand, og at det fremgik klart af hans Udtalelser, at han havde talt, som han talte, fordi han ikke var Skolemand — jeg forstod ikke ret, hvem af de nævnte Autoriteter det var, som den ærede Rigsdagsmand saaledes omtalte — saa skal jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den af Spørgeren meest paaberaabte, navnkundige Mand, N. M. Petersen, har været Skolemand; han har i en ikke ringe Tid anvendt sin Kraft paa Skoleunderviisningen, saa hans Vidnesbyrd kan ikke være svækket ved, hvad der er fremført af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 8de Valgfreds. Naar den samme ærede Rigsdagsmand meente, at der var ikke Plads, i det Mindste i vore lærde Skoler, til at optage de nordiske Sprog, eller hvad jeg hellere med den ærede Spørger vil sige: den nordiske Sprogunderviisning, i det Omfang, som af ham ønsket, saa er det meget muligt, ja, jeg vil gjerne antage, at den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 8de Valgfreds har Ret, at der er ikke Plads dertil og ikke Tid, dertil; men et andet Spørgsmaal er, om der ikke kan stiftes Plads eller Tid ved at feie en eller anden Ting ud. Der er allerede af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Dp-permann) givet Anviisning paa at feie tydst Stuil ud; jeg tillader mig dertil at føie Ønsket om at feie latin Stuil ud. Derhos vil jeg tillade mig til den ærede Underviisningsminister at stille den Opfordring, naar han tager Underviisningsplanen paany under alvorlig Overveielse, om han da ikke vil overveie, iblandt Andet, om der ikke kunde være Anledning til paany at gjenoptage, om ogsaa i en forandret Form, den baade af ham og mig og de fleste her Tilstedeværende vel bekjendte anden Examen, og da kunde det være — jeg tør ikke afgjøre det — at der ved denne anden Examen ogsaa vilde kunde blive Plads for de oldnordiske Sprog. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valg-

freds (Fallefen) holbt et lyrisk Foredrag, i hvis Flugt jeg ikke kan følge ham; jeg skal kun tilføje mig en ganske lille, aldeles prosaisk Bemærkning. Han troede iblandt Andet at finde et Vidnesbyrd om, hvor nær de Franske og de Danske vare beslagtede med hinanden, deri, at disse to Folk havde frembragt de største af af den nyere Tids Comikere, Molière og Holberg. Jeg har en vis Vanskelighed ved at modsig ham her, og dog maa jeg det. Jeg veed nemlig ikke rettere, end at Holberg var født af norske Forældre i den By Bergen, der, saavidt jeg veed, altid har hørt til Norge, saa at Holberg altsaa med langt større Ret vilde kunne kaldes en norsk end en dansk Forfatter, og den ærede Rigsdagsmand har forsaavidt snarere paaviist, at der er et større Slægtskab mellem Franske og Norske, end imellem Franske og Danske. — Naar den ærede Minister talte om, at man skulde vogte sig for at gjøre Spring, er det allerede indbegaaet, saa at jeg behøver neppe at sige, at naar jeg staaer ved en gabende Afgrund, der er for bred til, at jeg kan skræve over den, falder jeg midt i den, hvis jeg vil gaae den almindelige Pasgang, men at jeg maaskee kan komme lykkelig over, hvis jeg vover et Spring.

Endelig skal jeg i Anledning af, hvad der er bleven fremført af de ærede Rigsdagsmænd for Svendborg Amts 4de og 5te Valgfreds (Schiern og Dp-permann), idet de sagde, at det var et stort Spørgsmaal, hvorvidt Skoleplanen kunde gives alene ad administrativt Veie, og om ikke ligefrem den lovgivende Magt burde deeltage deri, tillade mig den historiske Bemærkning, som vil være en Kjendsgjerning for alle dem, der deeltog i eller fulgte den første Rigsdags Forhandlinger, at det heller ikke skete uden al Modsigelse, at Administrationen eensidigen afgjorde Underviisningsspørgsmaalet; der blev strengt, varmt og alvorligt anset derover af den daværende Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgfreds, Præsten Grundtvig, til hvem flere sluttede sig, og til hvem det nu glæder mig at see, at de tvende nævnte ærede Rigsdagsmænd slutte sig.

Høgsbro: Da Tiden er saa langt fremrykket, var det min Agt at frasælbe Ordet, men